

1. Obiekt

863/1 KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA WRAZ Z DZWONNICĄ

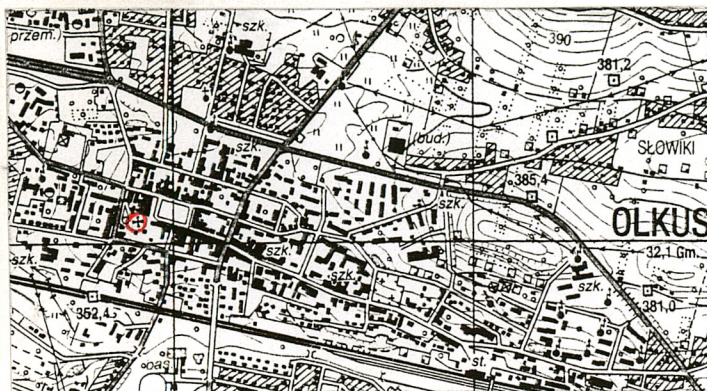
2. Czas powstania
ok. poł. XIV, 2 poł. XIV,
poł. XV w., XVI-XVII w.
XIX w.

3. Miejscowość
OLKUSZ

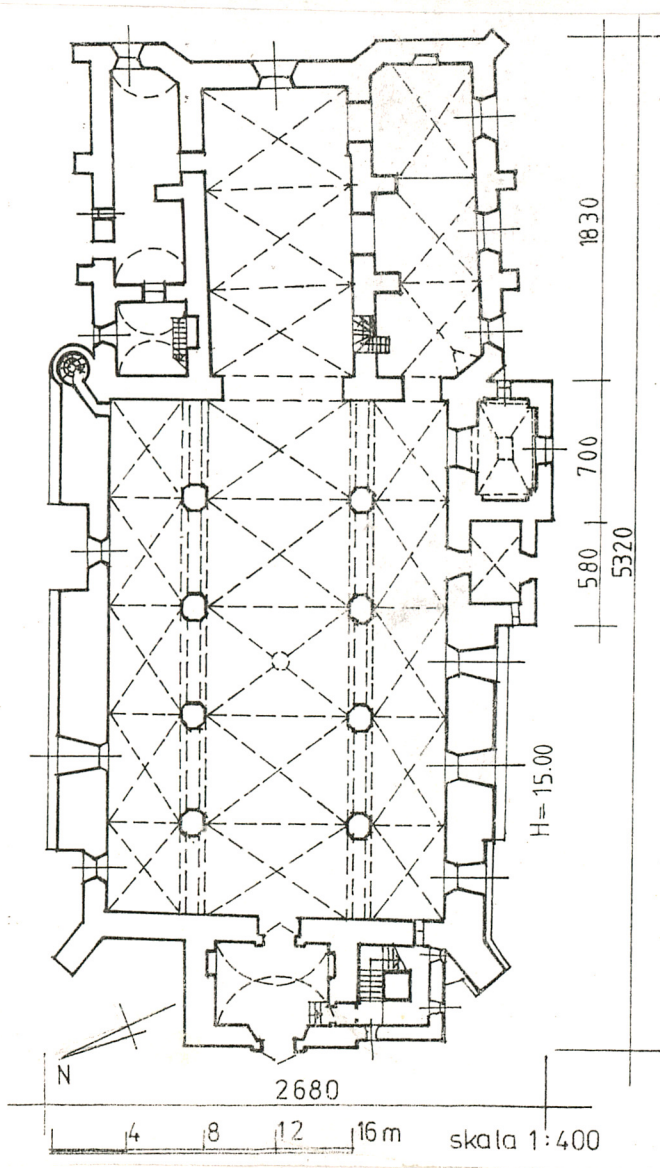
11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Widok ogólny od północnego wschodu

Plan orientacyjny

Rzut poziomy

4. Adres 32-300 Olkusz,
ul. Szpitalna 1

nr hipoteczny ..dz. ewid. nr 1581.....

5. Przynależność administracyjna

województwo ..małopolskie.....

gmina ..Olkusz.....

pow. olkuski

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Ilcus (1299), Ilkusch (1359r. i poł.
XV w.), Olgusch (1 poł. XVIw.),
Lcuhs, Hilcus

7. Przynależność administracyjna

przed 1 VI 1975 ..krakowskie.....

województwo ..olkuski.....

powiat ..olkuski.....

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzymskokatolicka pw. św. An-
drzeja w Olkuszu
32-300 Olkusz, ul. Szpitalna 1

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzymskokatolicka pw. św.
Andrzeja w Olkuszu
32-300 Olkusz, ul. Szpitalna 1

10. Rejestr zabytków

A-748

1959r.

Nr ..A-1601..... data ..1995r.....

Bezpośrednie wiadomości o Ołkuszu pochodzą dopiero z XIII w., ale już w 1184 r. istniała parafia ołkaska (Długosz pisząc o fundacji kolegiaty św. Floriana w Krakowie informuje, że dochodami parafii ołkuskiej został uposażony został każdorazowy kantor tej kolegiaty). Dokument lokacyjny Ołkusza nie zachował się. Dopiero z 1 poł. XIV w. zachowały się dokumenty dotyczące uposażenia wójtostwa. Pierwszą wzmiankę o Ołkuszu (1257r.) wiąże się dotychczas ze Starym Ołkuszem. Na ogół historycy przyjmują rok 1299, kiedy to wymieniony jest „civis de Ołkusz” jako terminus ante quem nadania Ołkuszowi praw miejskich. Dokładna data budowy kościoła nie jest znana. Kościół parafialny poświęcony jest od lat 20. XIV w. (1325r. wzmiankowany pleban ołkuski), choć najprawdopodobniej jest starszy. Istniały przypuszczenia, że kościół mógł zostać wzniesiony z fundacji Władysława Łokietka, a przy kościele byli osadzeni kanonicy regularni (Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego, A. Szyszko-Bohusz). Przeważa jednak opinia, że fundatorem był Kazimierz Wielki (J. Długosz, K. Łabędzki, J. Wiśniewski). Kościół pierwotnie był zapewne jednonawową budowlą (obecne prezbiterium), następnie rozbudowany w 2 poł. XIV w. XIV-wieczny kościół ozdobiony został polichromiami (odkryte w 1963 r. znajdują się na północnej ścianie prezbiterium). W 1365 r. Ołkusz zaliczony zostaje przez Kazimierza Wielkiego w poczet 6 miast należących do Sądu Wyższego Prawa Magdeburskiego. W 1370 r. pożar niszczy miasto. W 1386 r. Ołkusz niszczy kolejny pożar, następuje też potwierdzenie praw

Sytuacja

Kościół usytuowany jest w pobliżu Rynku, na południowy-zachód od placu rynkowego. Od południa i wschodu otoczony murem z kamienia i cegły ogrodzeniem. Od wschodu mur kościelny przylega do ulicy Basztowej biegnącej od Rynku w kierunku ulicy Szpitalnej. Kościół orientowany. Na zachód od świątyni usytuowana dzwonnica. W bliskim sąsiedztwie kościoła od północy współczesne budynki parafialne: kancelarii i wikariatu oraz świetlicy, biblioteki i Caritas. W linii muru od południa północna elewacja kaplicy św. Jana Kantego, usytuowanej pomiędzy ogrodzeniem kościelnym a linią miejskich murów obronnych.

Materiał, konstrukcja, technika

Murowany, zbudowany z kamienia i cegły, otynkowany z wyjątkiem szczytów prezbiterium i nawy. Obramienia części otworów okiennych i portale – kamienne.

Sklepienia kamienne. W prezbiterium, nawach, kaplicy św. Anny i kruchcie południowej – sklepienia krzyżowo-żebrowe. Kaplica Loretańska nakryta sklepieniem klasztornym. W zakrystii i skarbczyku, kruchcie zachodniej – sklepienia kolebkowe. W pomieszczeniu nad zakrystią (d. biblioteka) – strop Kleina.

Wieżba dachowa drewniana, storczykowa. Wszystkie dachy kryte blachą miedzianą ocynkowaną.

W całym kościele jednolita współczesna posadzka, ułożona szachownicowo. We wschodniej części nawy północnej fragment wcześniejszej posadzki kościoła z czerwonego piaskowca parczewskiego.

Schody w wieżycie – kamienne, kręte. W kruchcie zachodniej trzy kamienne stopnie schodów do pomieszczenia prowadzącego na chór muzyczny, w którym schody czterobiegowe. Schody z kaplicy św. Anny na chór muzyczny – kamienne, zabiegowe. Ze skarbczyka do pomieszczenia dawnej biblioteki – kamienne jednobiegowe.

Odrzwia gotyckie:

- z prezbiterium do zakrystii - kamienne, z miejscowego czerwonego kamienia parczewskiego, o profilowanych węgarach, prostokątne, zamknięte łukiem o wykroju ściętym w pięcioliść z żelaznymi drzwiami dekorowanymi skośną kratą z rozetami,
- z zakrystii do skarbczyka – kamienne, o prostych kamiennych węgarach, prostokątne zamknięte łukiem ściętym w trójliść z żelaznymi drzwiami z promieniście rozchodzącymi się listwami, zaopatrzone w gotycki zamek,
- z nawy północnej do wieżyczki schodowej – kamienne, o fazowanych węgarach, zamknięte ostrołukowo z drewnianymi drzwiami wzmocnionymi metalowymi spągami.

W ostrołukowej arkadzie otwierającej kaplicę do nawy – barokowa krata

Do kruchty południowej – kamienny (z piaskowca) portal późnorenansowy, prostokątny, dekorowany w dolnej części liśćmi akantu, w nadprożu gmerk Amendów i herb Bethmanów. Drzwi dwuskrzydłowe, drewniane, współczesne.

Portal z kruchty zachodniej do nawy – kamienny (piaskowiec), zamknięty półkoliście, z metalową kratą. Portal główny kamienny (z czerwonego zlepieńca parczewskiego) prostokątny zamknięty ostrołukowo, z dwuskrzydłowymi drewnianymi drzwiami. Do skrzydeł drzwiowych przymocowane stylizowane metalowe okucia z wyobrażeniami orła piastowskiego i litewskiej Pogoni (wykonane w 1916 r. przez warsztat

14. Kubatura k ościół - ok. 12 000 m ³ dzwonnica - ok. 3000 m ³	15. Powierzchnia użytkowa kościół - ok. 850 m ² dzwonnica (w przyziemiu)- 31m ²	16. Przeznaczenie pierwotne sakralne	17. Użytkowanie obecne sakralne
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja W latach 1960-1968 prace konserwatorskie wewnątrz kościoła (po odkryciu polichromii w prezbiterium) prowadzone pod kierunkiem Józefa E. Dutkiewicza (który zaprojektował też nowe malowidła w całym wnętrzu). Poddawany licznym remontom bieżącym. Wykonano badania statyczności obiektu w związku z pojawiającymi się spękaniami ścian spowodowanymi uszkodzeniami górnictwami. Od 1992r. trwają prace konserwatorskie i renowacyjne wnętrza kościoła (polichromia i wyposażenie) pod kier. prof. M. Kalicińskiej z Krakowa. W 1996r. w trakcie prac remontowych powrócono do poprzedniego usytuowania polptyku olkuskiego przenosząc go z prezbiterium do nawy północnej. W latach 1995 i 1997 pod posadzką kościoła odkryto dwie nieznane dotąd krypty (pod kaplicą św. Anny i w nawie gł. naprzeciw ambony). W bieżącym roku rozpoczęto prace związane z odpowiednim odprowadzeniem wody opadowej W latach 90. XX w. przeprowadzono remont dzwonnicy, w trakcie remontu hełmu na jego szczycie umieszczono krzyż i koronę.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Stan zachowania dobry. Częściowo zawilgocone i zabrudzone tynki zewnętrzne. W ścianie południowej kruchty zachodniej widoczne spękania.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Wykonanie izolacji poziomej, odnowienie elewacji.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

22. Bibliografia

- Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, t. I Województwo krakowskie, pod red. J. Szablowskiego, Powiat olkuski oprac. K. Kutrzebianka, Warszawa 1953, s. 397
- B. Chlebowski, E. Sulimirski, W. Walewski, Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Warszawa 1885
- H. Łabędzki, Kościoły olkuskie, Biblioteka Warszawska, z. IV, Warszawa 1852
- J. Wiśniewski, Historyczny opis kościołów, miast, zabytków i pamiątek pamiątek w oluskim, Marjówka 1933
- J. Łoziński, Pomniki sztuki w Polsce, t. 1 Małopolska, Warszawa 1985, s. 432, il. 239-242
- T. Chrzanowski, M. Kornecki, Sztuka ziemi krakowskiej, Kraków 1982,
- Dzieje Olkusza i regionu olkuskiego, pod red. F. Kiryka, R. Kołodziejczyka, Warszawa 1978

23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

25. Opracował

tekst Barbara Tondos wrzesień 2003
imie, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki Mieczysław Kuś, wrzesień 2003
imie, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. Anna Marek, czerwiec 2003
imie, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów u autorki karty

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO !

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

5 wkładek

1. Miejscowość.....	OLKUSZ	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	OLKUSZ	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA	cd. pkt. 12, 13
3. Województwo.....	małopolskie	WRAZ Z DZWONNICĄ	

cd. pkt. 12

miejskich przez Władysława Jagiełłę. W połowie XV w. dobudowano do prezbiterium od południa gotycką kaplicę (prawdopodobnie św. Trójcy) obecnie kaplica św. Anny, a w 1485 r. umieszczono w kościele polptyk olkuski pędzla malarzy krakowskich: Jana Wielkiego i Stanisława Starszego. Kościół objęty był od początku swego istnienia patronatem królewskim, a od połowy XV w. Collegii Artistarum Uniwersytetu Krakowskiego. Kościół uległ pożarowi w 1553 i 1588 r. W 1582 r. rozpoczęto jego rozbudowę, która największego rozmachu nabrała po 1588r. Główne prace prowadzono na przełomie XVI i XVII w. (zatrudnieni przy tym: murarz Antoni Włoch, kamieniarz Lorens i cieśla Adrian). W 1592 r. powstały malowidła na wschodniej ścianie prezbiterium. W końcu XVI w. powstała też późnorenesansowa polichromia w kaplicy św. Anny, odnowiona i przekształcona w 1913r. Z końca XVI w. (1594r.) pochodzą także późnorenesansowe stalle w prezbiterium. Świątynia upamiętniona pobytem w 1588 r. nuncjusza Aldobrandiniego, późniejszego papieża Klemensa VIII.

Świątynia wielokrotnie remontowana kolejnej rozbudowie uległa w 1 ćw. XVII wieku. W 1620 r. do nawy od południa dostawiono kaplicę Matki Boskiej Loretańskiej fundowaną przez pochodzącego z Włoch olkuskiego rajcę Stanisława Amendę, a w 1622 r. do kaplicy tej dobudowano kruchtę. W 1 ćw. XVII w. prowadzono także prace we wnętrzu kościoła. Z 1611r. pochodzi chór muzyczny, ołtarz główny, a z lat 1611-1624 organy zbudowane przez norymberskiego organmistrza Hansa Humla.

W 1648 r. król Władysław IV wydał zakaz prowadzenia robót górniczych pod miastem z uwagi na znaczne szkody (pękanie murów miejskich, kamienic, kościołów). Podobny zakaz wydał też później Jan Kazimierz. Pomimo tych zakazów kościół poniósł w XVII wieku znaczne szkody w wyniku prowadzonych robót górniczych.

W 1864 r. w wyniku pożaru zniszczona została dzwonnica i częściowo kościół. W XIX wieku kościół uległ znaczącym przeobrażeniom. Zlikwidowano wówczas gotyckie szczyty ze sterczynami (zachowany tylko we wschodniej ścianie prezbiterium), gotyckie przypory zastępując je masywnymi szkarpmi z daszkami (istniejącymi do dziś). Szkarpy te miały wzmocnić osłabioną w wyniku szkód górniczych konstrukcję kościoła. Do zachodniej ściany korpusu dobudowano kruchtę i klatkę ze schodami na chór muzyczny. Na kalenicy dachu nawy wybudowano nową wieżyczkę na sygnaturkę

W latach 1903-1913 wybudowano nową dzwonnice w stylu neogotyckim wg proj. architekta Sławomira Odrzywolskiego.

cd. pkt. 13

ślusarski Jana Jarno).

Okna nawy i prezbiterium o wykroju ostrołukowym z laskowaniami i maswerkami (częściowo zrekonstruowanymi). Okna kaplicy św. Anny o wykroju ostrołukowym, szersze od pozostałych bez maswerków. W kaplicy Loretańskiej okno prostokątne i koliste w późnorenesansowych kamiennych obramieniach. W kruchcie zachodniej i przylegającym doń pomieszczeniu ze schodami na chór muzyczny małe okienka prostokątne w prostym kamiennym obramieniu ze zlepieńca parczewskiego. Podobne okienka bez obramień w skarbczyku i dawnej bibliotece. W ścianie między zakrystią i skarbczykiem powyżej portalu gotyckie okno w kamiennym obramieniu zamknięte trójliściem.

Barbara Tondos wrzesień 2003

Wkładkę założył:

(imię, nazwisko, data)

u autorki karty

Miejsce przechowywania negatywów:

Dzwonnica murowana z kamienia i cegły o elewacjach oblicowanych ciosami ze zlepieńca parczewskiego, cokół ciosami z piaskowca.

Hełm kryty blachą.

Drzwi zewnętrzne drewniane, dwuskrzydłowe, klepkowe, z ostrołukowo zamkniętym nadświetłem, w portalu o ceglanych archiwoltach.

Otworki okienne: niewielkie prostokątne z jednodzielnymi okienkami; o wykroju ostrołukowym w kamiennym obramieniu, koliste, zamknięte ostrołukowo w formie biforium w ostatniej kondygnacji. Otworki zabezpieczone deskami i żaluzjami.

Schody zewnętrzne kamienne, jednobiegowe, wewnętrzne – drewniane.

Rzut

Kościół orientowany. Korpus trójnawowy, halowy, pięcioprzęślowy. Prezbiterium wydzielone, trójprzęśłowe, prostokątne. Do prezbiterium od północy przylega skarbczyk i zakrystia, ponad którymi skład (dawniej biblioteka). Przy prezbiterium od południa trójprzęśłowa kaplica św. Anny. Przy nawie od południa prostokątna kaplica MB Loretańskiej (Amendów), z przylegającą doń od zachodu kruchtą, także na rzucie prostokąta. Od północy kolista w rzucie wieżyczka schodowa. Do zachodniej ściany korpusu dostawiona prostokątna w rzucie kruchta z przylegającym od południa kwadratowym w rzucie pomieszczeniem klatki schodowej ze schodami wiodącymi na chór muzyczny.

Dzwonnica na rzucie kwadratu ze szkarpmi w narożach.

Bryła

Zwarta, wyniosła i strzelista z dominantą wysokościową w postaci wieżyczki na sygnaturkę.

Dachy dwuspadowe, strzeliste, oddzielne nad prezbiterium i nawami. W kalenicy dachu nawy ośmioboczna wieżyczka na sygnaturkę nakryta cebulastymi hełmami. Kaplica Loretańska nakryta dachem kopulastym z czworoboczną, opilastrowaną latarnią o daszku namiotowym. Kruchta południowa, zachodnia i pomieszczenie zachodniej klatki schodowej nakryte oddzielnymi dachami pulpitowymi. Pod posadzką kościoła 10 krypt, różnej wielkości.

Dzwonnica czworoboczna, oszkarpowana w narożach, z ostatnią kondygnacją ośmioboczną, nakryta strzelistym ostrosłupowym hełmem. W połaciach hełmu niewielkie dekoracyjne lukarny, obite blachą.

Elewacje

Kościół oszkarpowany. Korpus nawowy z masywnymi, szerokimi szkarpmi o pochyłych ścianach z blaszanymi daszkami sugerującymi uskoki z kapnikami. Kaplica św. Anny oraz zakrystia i skarbczyk węższymi szkarpmi o prostych ścianach. Kościół otynkowany

z wyjątkiem szczytów nawy i prezbiterium. Strome dachy ujęte w szczyty dekorowane wąskimi, wysmukłymi blendami zakończonymi półkoliście. Szczyty nawy przekształcone. Wschodni szczyt prezbiterium z wzorem zendrówkowym, schodkowy ze sterczynami

Elewacja zachodnia niesymetryczna, oszkarpowana w narożach. Pośrodku ściany zach. kruchty otwór wejściowy, powyżej którego symetrycznie rozmieszczone dwa niewielkie prostokątne okienka w kamiennym obramieniu. Powyżej kruchty, na przedłużeniu jej ścian bocznych dwuuskokowe szkarpy sięgające 1/3 wysokości szczytu nawy. W niższej od kruchty przybudówce od południa jedno okienko prostokątne, analogiczne od okienek kruchty. W ścianie zach. korpusu nawowego po pn. stronie kruchty wmurowana marmurowa płyta w barokowej kamiennej ramie.

Elewacja południowa – nawa przepruta czterema prostokątnymi, zamkniętymi ostrołukowo oknami, pomiędzy którymi przypory. We wschodniej części nawy dobudowana kaplica Loretańska. W jej pd. ścianie prostokątne okno w renesansowym kamiennym obramieniu, powyżej którego gmerki Amendów i Bethmanów. W pd.-wsch. narożu ściany kaplicy fragment odkrytego spod tynku kamiennego wątku. W kruchcie przyległej do kaplicy od zachodu prostokątny otwór drzwiowy w renesansowym kamiennym obramieniu z gmerkami w nadprożu. Ściana południowa kaplicy św. Anny przepruta trzema szerokimi oknami zamkniętymi ostrołukowo, pomiędzy którymi przypory. Powyżej okna wschodniego kaplicy trzy wykonane w kamieniu gmerki mieszczące. Powyżej kaplicy trzy ostrołukowe okna prezbiterium.

Elewacja wschodnia z jednym zamkniętym ostrołukowo oknem. W ścianie wsch. zakrystii ostrołukowo zamknięte okno, powyżej którego małe prostokątne okienko w obramieniu ze zlepieńca Parczewskiego. Ściana prezbiterium zwieńczona ceglany szczytem schodkowym ze sterczynami, rozcłódkowanym blendami. W blendach wewnętrznych po 1 małym otworze.

1. Miejscowość.....	OLKUSZ	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	OLKUSZ	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA	cd. pkt.13, plan sytuacyjny
3. Województwo.....	małopolskie	WRAZ Z DZWONNICĄ	

cd. pkt.13

Elewacja północna przepruta trzema dużymi prostokątnymi oknami zamkniętymi ostrołukowo, rozdzielonymi szerokimi szkarpami. We wsch. części ściany północnej nawy odkryty kamienny portal zamknięty półkoliście i fragmenty wydobytego spod tynku kamiennego wążka ściany. Na styku nawy i prezbiterium dostawiona kolistą wieżyczka. W ścianie skarbczyka (na wsch. od wieżyczki) okratowane prostokątne okno drewniane dwuskrzydłowe 6 kwaterowe. W ścianie zakrystii prostokątny otwór drzwiowy zadaszony pulpitowym daszkiem i dwa prostokątne okienka. We wsch. części ściany północnej zakrystii wmurowana kamienna tablica z 1783r.

Elewacje dzwonnicy oszkarpowane w narożach, przeprute otworami okiennymi o różnych kształtach i wielkości: wąskie prostokątne, owalne, ostrołukowe z laskowaniem i maswerkami. Blendy w dekoracyjnych kamiennych obramieniach - flankowane kolumnami, zamknięte łukiem trójlistnym, a w ścianie wschodniej i zachodniej zwieńczone wimpergami. Szkarpy dwuskokowe, z kamiennymi daszkami kapnikowymi. Otwór drzwiowy w elewacji wsch. i blenda w elewacji zach. ujęte w schodkowe portale. Ściany ostatniej ośmiobocznej kondygnacji, wydzielonej gzymsem kordonowym, z prostokątnymi płycinami. Gzyms wieńczący - ząbkowy.

Wnętrze

We wnętrzu ostrołukowe międzynawowe arkady wsparte na ośmiobocznych filarach. W prezbiterium, nawach i kaplicy św. Anny sklepienia krzyżowo-żebrowe. Tęcza ostrołukowa. Prezbiterium otwarte do kaplicy św. Anny dwoma ostrołukowymi arkadami. Kaplica Matki Boskiej Loretańskiej otwarta do nawy ostrołukową arkadą, nakryta sklepieniem klasztornym z czworoboczną latarnią.

W ścianie południowej prezbiterium gotyckie potrójne ostrołukowe wnęki wsparte na kroksztynach na umieszczenie foteli dla celebransów. W skarbczyku wnęka zamknięta łukiem bliźnim na kroksztynie w kształcie męskiej głowy.

Kościół dekorowany malowidłami ściennymi:

- polichromia na północnej ścianie prezbiterium (XIV w.) przedstawiająca alegorię uczynków miłosierdzia i grzechów głównych
- malowidło z 1592 r. na wschodniej ścianie prezbiterium z motywem wici roślinnej z medalionami (w których herby Królestwa Polskiego, Ołkusza, inicjał Marii) podtrzymywanymi przez anioły oraz postacie górników
- na południowej ścianie prezbiterium przedstawienie Chrystusa Miłosiernego adorowanego przez donatorów - prawdopodobnie Tęczyńskich (XIV w.)
- na wschodniej ścianie nawy południowej (nad wejściem do kaplicy) Sąd Ostateczny (XVIw.) i Chrystus w Ogrójcu (XVw.)
- na wschodniej ścianie nawy północnej (transfer) – sceny z życia św. Doroty
- w kaplicy św. Anny – malowidła renesansowe z 1588r. – wizerunki papieża Klemensa VIII i Króla Zygmunta III Wazy? (lub niezidentyfikowanego świętego) oraz z 1913r. – portrety króla Władysława Jagiełły i Jadwigi.
- na filarach i sklepieniu malowidła geometryczne i wizerunki świętych – proj. prof. J. Dutkiewicza (lata 60. XXw.)

Wyposażenie

Ołtarz gł. późnorenesansowy z pocz. XVII w. z wczesnobarokowymi obrazami.

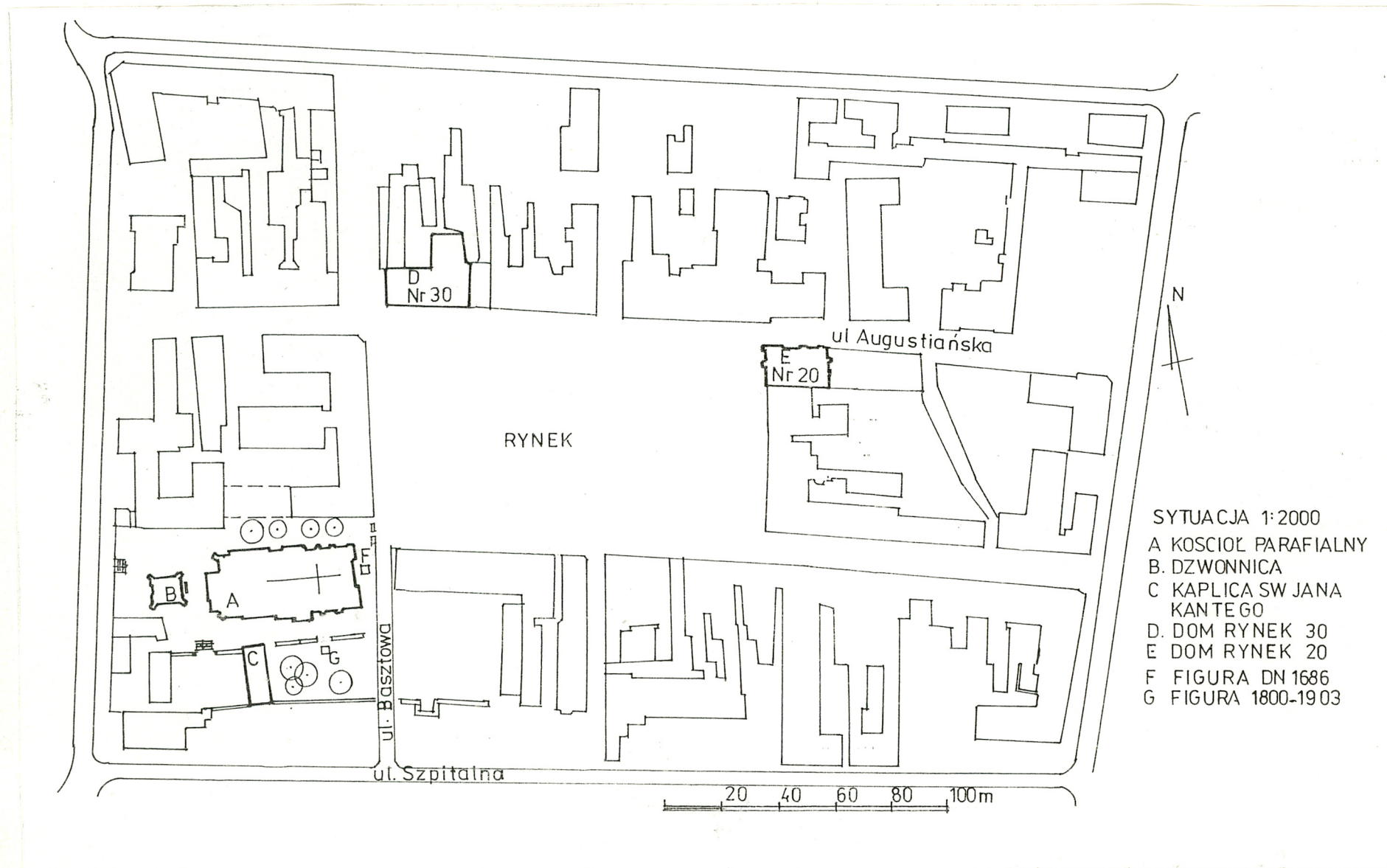
Barbara Tondos, wrzesień 2003

Wkładkę założył:
(imię, nazwisko, data)

u autorki karty

Miejsce przechowywania negatywów:

W nawie północnej tzw. Poliptyk olkuski, mal. 1485 przez Jana Wielkiego i Stanisława Starego, czołowe dzieło krakowskiego malarstwa późnogotyckiego: 16 kwater z cyklami maryjnym i pasyjnym; w szafie środkowej rzeźba MB z Dzieciątkiem z 4 ćw. XV w. Pozostałe wyposażenie wnętrza na ogół manierystyczne i wczesnobarokowe, o wysokim poziomie snycerki: ołtarze z pocz. XVII w. i z ok. 1640, ambona 1639, chór muzyczny i wspaniałe organy ok. 1612, wyk. przez Jana Hummła z Norymbergi, stalle intarsjowane 1594 i 1627, epitafia z XVII w. Instalacje: elektryczna, ogrzewcza, odgromowa, alarmowa. W dzwonnicy – elektryczna.

Plan sytuacyjny

1. Miejscowość.....	OLKUSZ	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	OLKUSZ	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA WRAZ Z DZWONNICĄ	9 fotografii
3. Województwo.....	małopolskie		

Elewacja zachodnia

Elewacja wschodnia

Elewacja południowa

Wkładkę założył: Barbara Tondos, wrzesień 2003
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: u autorki karty

Widok od południowego wschodu

Elewacja północna

Fragment elewacji północnej

Kaplica MB Loretańskiej. Widok od południa

Fragment elewacji wschodniej

Wnętrze, widok w kierunku prezbiterium

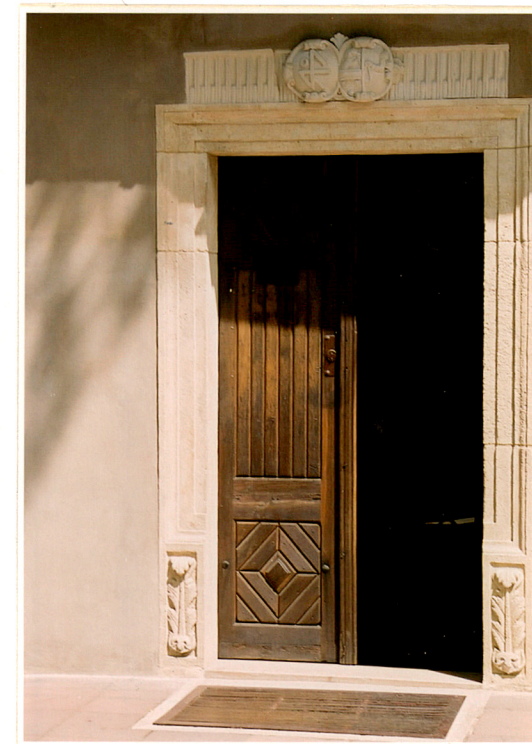
1. Miejscowość.....	OLKUSZ	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina.....	OLKUSZ	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA	8 fotografii
3. Województwo.....	małopolskie	WRAZ Z DZWONNICĄ	

Widok z dzwonnicy na dach korpusu nawowego

Portal w elewacji zachodniej

Portal do kruchty południowej

Wkładkę założył: Barbara Tondos , wrzesień 2003
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: u autorki karty

Fragment wnętrza. Widok na nawę północną

Portal z prezbiterium do zakrystii

Portal z zakrystii do skarbczyka

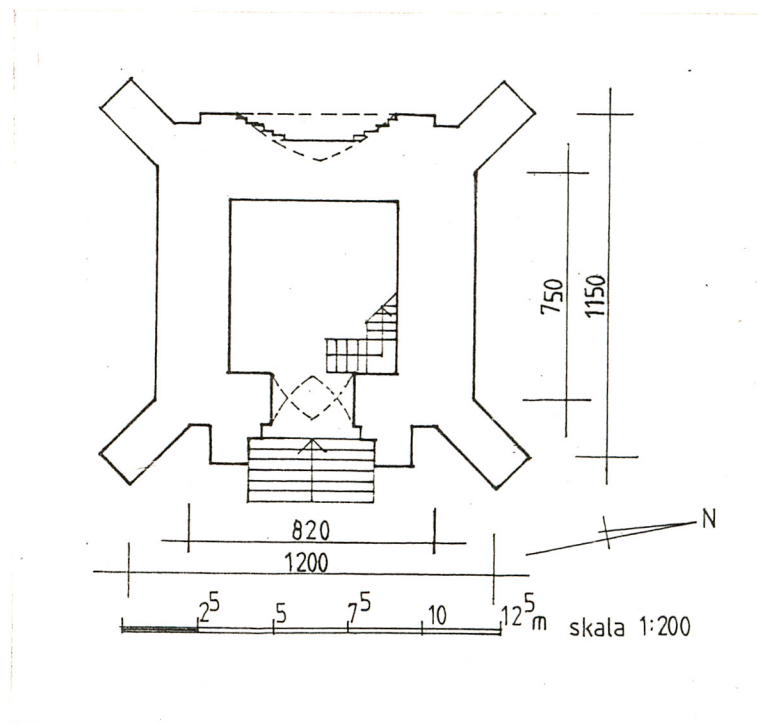

Wnętrze. Widok na prezbiterium

Polichromia na północnej ścianie prezbiterium

1. Miejscowość..... OLKUSZ	4. Obiekt (nazwa jak w karcie)	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina..... OLKUSZ	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY PW. ŚW. ANDRZEJA WRAZ Z DZWONNICĄ	rzut poziomy dzwonnicy, 5 fotografii
3. Województwo..... małopolskie		

Rzut poziomy dzwonnicy

Dzwonnica. Widok od zachodu

Dzwonnica. Widok od północnego zachodu

Wkładkę założył: **Barbara Tondos wrzesień 2003**
(imię, nazwisko, data)

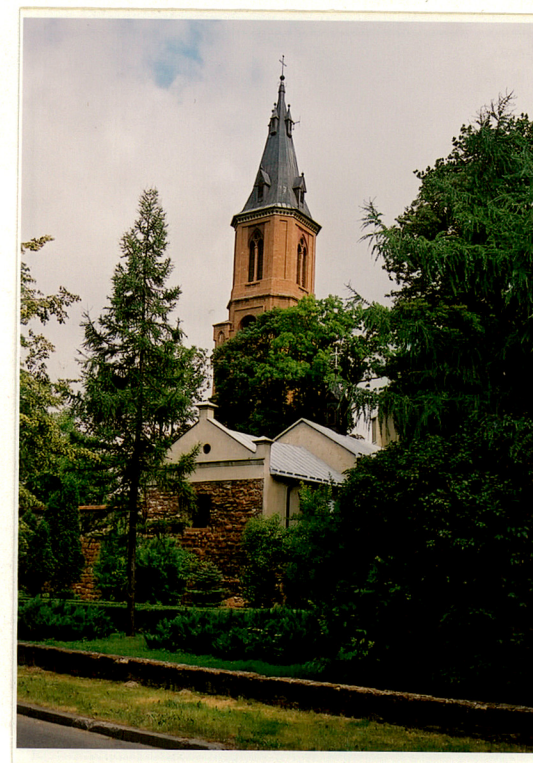
Miejsce przechowywania negatywów: **u autorki karty**

Dzwonnica. Widok od południowego zachodu

Dzwonnica. Widok od południowego wschodu

Dzwonnica. Widok od południowego wschodu